

בעזרת השם יתברך

ספר
אֲשֶׁר הָיָה אֶל יוֹאֵל

דברות קודש שזכינו לשמוע מפי
ראש הישיבה שליט"א ביו"ט
שבועות ה'תשפ"א ביו"ט שני
בקידושא רבה

יוצא לאור על ידי
"קרן הדפסה היכל הקודש"

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15
052-764-4664

היכל הקודש ביתר עילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
רחוב החווה מלובלין 58
052-767-4285

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב יהודה הלוי 4
052-760-5715

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shemesh
רחוב ריב"ל 6
050-419-9751

www.BreslevCenter.com

ברסלב סנטר

לשמועת השיעורים באידיש, בלשון הקודש ובאנגלית
מהראש ישיבה שליט"א התקשרו:

קואל פון חיווק
לנשים
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיווק יומי

לקבלת החיווק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com

RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם היכל הקודש
ירושלים/בני ברק/צפת/בית שמש

יום טוב שבועות, שנת תשפ"א לפרט קטן, בשטעטל, קרית
ברסלב - ליבערטי יע"א, בצל ראש הישיבה שליט"א.

ביו"ט השני לאחר התפילה, בקידושא רבא, פתח ראש
הישיבה שליט"א ואמר:

השדה בבית הכנסת

היום חשבתי, מה הענין ששוטחים עצים ופרחים סביב ארון הקודש
וסביב הבימה איפה שקוראים בתורה?, רבי נתן הקדוש מביא (לקוטי מוהר"ן
חלק ב, סימן קיא): "אַחַד שָׁאַל אוֹתוֹ בְּעֵינַי הַנְּהַגַת הַתְּקָרְבוֹת לְהַשֵּׁם יְתִבְרַךְ",
יהודי ביקש מרבינו שידריך אותו בעבודת השם, "וְצִנָּה לוֹ לְלַמֵּד", אמר
לו רבינו שילמד תורה, "וְשָׂאֵל אוֹתוֹ: הֲלֹא אֵינִי יָכוֹל לְלַמֵּד", אמר היהודי
לרבינו, אני לא יודע ללמוד אני צריך עצה לעצה, "הַשֵּׁיב לוֹ: עַל יְדֵי תְּפִלָּה
יְכוֹלִין לְבֹא לְפָנָיו", ענה לו רבינו, על ידי תפילה אפשר לזכות להכל "לְכָל
טוֹב, לְתוֹרָה, וְעִבּוּדָה, וְלְכָל הַקְּדוּשׁוֹת, וְלְכָל הָעִבּוּדוֹת, וְלְכָל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּכָל
הָעוֹלָמוֹת".

רוב הפעמים כשמגיע חג בפרט חג השבועות, כל אחד מקבל על עצמו
קבלות טובות, מקבלים על עצמינו ללמוד בהתמדה את התורה הקדושה,
אבל כשמגיע מוצאי החג חוזרים לשגרה הכל נשאר כמו שהיה, לכן מקשטים
עם עצים ועשבים סביב לארון קודש וסביב הבימה איפה שקוראים בתורה,
כדי לגלות את הסוד איך אפשר לזכות לשמר את כל הקבלות הטובות, אם
רוצים לזכות לקבל את התורה - צריך ללכת בין העשבים להתבודד, צריך
לצאת לשדה לדבר אל השם יתברך. רבינו אמר (שיחות הר"ן, סימן קסג): בינות
לעשבים טוב לדבר להשם יתברך, מכינים בבית הכנסת מקום להתבודדות
מכניסים את השדה לתוך בית הכנסת, שנזכור לדבר בבית הכנסת להשם
יתברך שנתבודד מתחת לטלית.

המעלות של הישטעטל

מדוע הגענו לגור בשטעטל - 'קרית ברסלב'? אם מחפשים מקום יפה לגור - ישנם מקומות יותר יפים, אם מחפשים מקום בו אפשר לנסוע עם טרקטורון - ישנם אזורים פחות הרריים, יותר נח לנסוע שם, השטעטל מלא בחסרונות, בחורף נופל החשמל כל יומיים מהרוחות החזקות, השלג והגשם מקשים ללכת ולהגיע לבית המדרש, הדרכים הרריות, גם כשצריך לקנות משהו צריך להמתין עד שזה מתאפשר, גם הקהילה דורשת כסף מכל אחד שקונה דירה וכו' וכו', אז מה הן המעלות של המקום? זה מקום שאפשר לדבר בו אל השם יתברך, כל הבתים נמצאים בינות ליצרות ולשדות רק יוצאים מהבית ונמצאים בשדה, הולכים להתבודד, גם יש לשטעטל מעלה שהילדים גדלים עם אמונה, כל הילדים מקטן ועד גדול מדברים מהשם יתברך ומדברים אליו יתברך..

להישאר עם התמימות של גיל הילדות

ואם תאמר 'בכל המקומות מדברים מהקדוש ברוך הוא' נכון בכל המקומות מדברים מהשם יתברך אבל במקומות אחרים משנים את הדיבור למילים גבוהות בלתי מובנות, בכיתה א' עוד אומרים להם שצריך לבקש מהשם יתברך: "השם תעזור לי", בכיתה ג' כבר אומרים: "רבונו של עולם" בכיתה ה' זה משתנה כבר ל: "כביכול" ואחר כך זה הופך ל: "קודשא בריך הוא" וכך המילים נהפכות לגבוהות יותר ויותר עד שכבר לא מבינים כלום. בשונה מהם אצל רבינו הקדוש זה לא כך, רבינו נשאר תמיד עם השפה הפשוטה, רבינו מלמד את כולם מקטן ועד גדול לבקש מהשם יתברך: "השם תעזור לי".

אתה אף פעם לא לבד

כשרבינו היה ילד קטן הוא שמע סיפור מהבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו והסיפור חדר לעצמותיו והבעיר בו חשק עצום להיות צדיק. רבינו שמע את הסיפור הבא: הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו נולד להורים מבוגרים, אביו רבי אליעזר היה בן מאה שנים ואימו שרה כבר הייתה

מאוד מבוגרת, אמו נפטרה בעת לידתה את בנה הקדוש שרוליק, לאחר זמן כשהבעל שם טוב היה בן חמש קרא לו אביו ואמר לו בזה הלשון: "שרוליק! אני כעת הולך לעזוב את העולם - כדרך כל הארץ, תזכור אבל שאתה אף פעם לא לבד, השם יתברך נמצא איתך, אצלך ולידך - אל תפחד משום דבר", ועם המילים האלו הוא הסתלק מזה העולם.

הבעל שם טוב גדל לבדו בעולם הגדול אבל הוא זכר תמיד את המילים האחרונות שאמר לו אביו: "תזכור אתה אף פעם לא לבד, השם יתברך נמצא איתך, אצלך ולידך - אל תפחד משום דבר", עם המילים האלו הוא חי, את המילים האלו הוא קיים הלכה למעשה, מה שהוא רק היה צריך הוא ביקש מהשם יתברך. עד שפעם אחת באמצע שהוא טייל ביער ושר להקדוש ברוך הוא, הוא רואה איך שבא מולו אדם ושואל אותו: "מה אתה עושה פה לבד ביער?" ענה לו הבעל שם טוב: "אני לא לבד השם יתברך נמצא פה איתי", אמר לו האדם: "השם יתברך איתך? השם יתברך הרי למעלה בשמים, הוא גבוה מאוד, הוא עזב את הארץ", בהטעימו את דבריו עם פסוק מפורש (יחזקאל ח, יב): "עֲזַב ה' אֶת הָאָרֶץ". (מה שכתוב שם באמת זה שהנביא מוכיח את אלו שאומרים "עזב ה' את הארץ", אסור להגיד ש"השם יתברך לא רואה מה שנעשה במסתרים, השם יתברך עזב אותנו").

וכך הוא המשיך לדבר עם הבעל שם טוב נגד האמונה, תפס הבעל שם טוב ענף שהיה מונח על האדמה והתחיל להרביץ לו, ובשעה שהוא היכה את הזקן הטיפש הזה הוא צעק את הפסוק (תהלים צב, י): "יִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעֻלֵי אָוֶן", פתאום רואה הבעל שם טוב איך שהדמות נעלמת, האדם היה חזיון עיניים מהסמ"ך מ"ם, מאז הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו התחזק עוד יותר באמונה הוא ראה איך שהסמ"ך מ"ם רוצה להסית אותו לחשוב מחשבות שנוגדות את האמונה, הוא רק התחזק יותר ויותר.

כשרבינו שמע את הסיפור בהיותו ילד, הוא התחיל לחשוב געוואלד! אני גם רוצה להיות צדיק' אולי אם אחקה זאת, אני אתחיל לדבר להשם

יתברך, אני גם אהיה צדיק? ורבינו יצא מיד מביתו והלך לציון הבעל שם טוב שם בכה להשם יתברך "רבנו של עולם אני גם רוצה להיות צדיק, אני גם רוצה להיות יהודי כשר וכו' וכו'".

ורבינו נשאר עם התמימות הזאת כל ימי חייו, תמימות של ילד קטן, לדבר להשם יתברך, לבקש ממנו כל דבר שרק צריכים, וזה מה שמחדיר בנו רבינו שגם אנחנו נתנהג כך, שנדבר עם השם יתברך על כל מה שאנחנו צריכים.

בשטעטל רבינו הוא המורה דרך

ועוד מעלה יש בשטעטל, שכולם רוצים משהו אחד, כולם רוצים לחיות עם רבינו, כולם רוצים שרבינו יהיה המורה דרך - במקום ללכת למטפלים; מצייתים לרבינו - במקום לציית לשכנים, בשטעטל רבינו הוא המורה דרך, בשטעטל שואבים את השכל מרבינו - לא ממגזינים ועיתונים, אף אחד לא צריך עיתונים, בצרכניית השטעטל לא מוכרים עיתונים, לא צריך תקנות לא למכור את זה כי אף אחד לא צריך את זה, אפילו תמורת כסף לא יכניסו את זה הביתה, כמו שלא צריך תקנה שלא למכור צואה. אף אחד לא מתעניין בדברים האלו, המלמדים והמורות שלנו ספוגים עם אשר בנחל, עצתו אמונה, הם מחדירים בילדים אשר בנחל ועצתו אמונה, הם מדברים אמונה, ולא העיתון מדבר מתוך גרונום.

מאמר מהעיתון

אחד סיפר לי שהוא קרא בעיתון, לאחר הטרגדיה המחרידה במירון, כללים מפרופסור איך להתנהג כשנוצר דוחק; "דבר ראשון, כשמרגישים שנמחצים צריך להמשיך לעמוד על הרגליים בכל הכח, אם מרגישים שלא מסוגלים לעמוד יותר על הרגליים - יש להחזיק את הראש כלפי מעלה, ואם גם זה בלתי אפשרי צריך לנשום בכל הכח", כתבה שלימה וארוכה מה לעשות כדי לא להימחץ, אמרתי לו, זה נקרא לעשות צחוק מאנשים, הם ממש ליצנים, עושים ליצנות מהקוראים, תגיד לי, אני לא יודע לבד

שצריך לעמוד על הרגליים? אני צריך פרופסור שיגיד לי את זה? אני לא יודע לבד את זה שאם מוחצים אותי שאני ירים את הראש בשביל לנשום? כל האנשים שלדאבוננו נספו במירון לא הרימו את הראש בכדי לנשום? מי כותב את העיתון? אנשים ירודים, צעירים ריקים, עושים צחוק מאנשים.

במקום לכתוב באותיות גדולות, כמו שאומרים 'אותיות קידוש לבנה':
 "אנחנו לא יודעים כלום, אנחנו לא מבינים את דרכי המקום, אנחנו יודעים רק דבר אחד, שהשם יתברך מנהל את העולם, גִּזְרָה הִיא מְלַפְּנֵי וְאֵין לָךְ רְשׁוּת לְהַרְהֵר אֶתְרִיקָה, אסור להקשות קושיות על השם יתברך, הכל כתוב מלמעלה, בראש השנה כבר דנו כל אחד 'מִי יִחְיֶה', מי ישאר לחיות, 'מִי יָמוּת', מי הולך למות, 'מִי בְּצֻמָּא', מי ימות מצמא, 'מִי בְּרַעַשׁ', מי ימות ברעידת אדמה, 'מִי בְּמַגְפָּה', מי ימות ממגיפה, 'מִי בְּחַנִּיקָה', מי ימות בחנק וכך הלאה; מי יהיה במירון מי יהיה על ההר ומי יצא חי", - במקום זה כותבים הבל הבלים, עושים צחוק מאנשים, וזה מה שה'עולם גולם' קורא, מנער ועד זקן, אצל כל אלו שנקראים חסידים נכנסים דפי ההבל האלו, דברי רעות רוח, וזה מה שמשודר מהמלמדים לילדים, אין להם מה להגיד כשקורה טרגדיה, כולם מסתכלים מה אומר העיתון.

אני לא לוקח מלמדים שקוראים עיתונים, אני לוקח מלמדים שלומדים תורה, הם שואבים את השקפתם מאשר בנחל ועצתו אמונה אשר בנויים על פי דברי רבינו והמאמרים הקדושים של חז"ל.

רבינו מוחא לנו כפיים

מוהרא"ש אומר: "מה החילוק בין ברסלב לקהילות אחרות? רק שבקהילות אחרות רוקד הרבי באמצע וכל החסידים מוחאים לו כפיים, אבל בברסלב רבינו מסתובב סביבנו ומוחא לנו כפיים..., רבינו יורד לרמה שלנו, ומחדיר בנו אמונה ברורה וזכה בבורא העולם".

אפשר לשמוע חסידים מספרים סיפורים מהרבי שלהם, שפעם ראו אותו במקום נסתר לדבר אל השם יתברך, תפסו איך שהוא אומר: "רבונו

של עולם...” זה מה שעושה רבינו איתנו, רבינו לוקח כל אחד מאיתנו ומביא אותנו למדריות הכי גבוהות, שנדבר להשם יתברך פְּדָרַר אִישׁ אֶל רְעֵהוּ, כמו שמדברים עם חבר טוב.

רבינו היה מרבה לדבר עם אנשי שלומינו ממדרגותיו, הוא היה מספר להם את כל מה שהוא זכה להשיג, רבינו היה מדבר מעצמו, ממדרגותיו והשגותיו, כי רבינו רצה שנרצה לחקות אותו, על ידי זה שנשמע למה אדם מסוגל לזכות, כולם ינסו לחקות אותו. כשרבינו היה מספר את מדרגותיו וכו’, קרה לא פעם שאנשים אמרו לרבינו: “אתם הגעתם למדריות גבוהות והשגות כי אתם נכד של הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, אתם נכד של הרב הקדוש רבי נחמן מהורדנקה זכותו יגן עלינו, ושל עוד צדיקים, וזאת הסיבה שבגללה זכיתם לכל המדריות הגבוהות”, כותב רבי נתן (שבחי הר”ן, סימן כו): “כל פעם כשרבינו שמע שאנשים אומרים שהרבי הגיע למדרגותיו הגבוהות כי הוא נולד עם נשמה גבוהה, או בגלל יחוסו, היה רבינו מקפיד מאוד, הוא היה אומר: “אני הגעתי למה שהגעתי, לא בגלל שאני צאצא של כאלו סבים גדולים, ולא בגלל שנשמתי וכו’, רק בגלל שהתייגעתי מאוד הרבה, וכל אחד יכול לזכות לזה”. רבינו אמר (שבחי הר”ן, סימן י; שיחות הר”ן, סימן קנד; ועוד): “אני זכיתי להגיע למדרגתי על ידי הרבה התבודדות ותפילה”.

השם יעזור שנציית לרבינו כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

